Broj: S1 3 U 033957 19 U
Sarajevo, 06.04.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Comel" d.o.o. Sarajevo, ul. Avde Smajlovića br. 37, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-2251/19 od 01.10.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.04.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Zaključkom broj i datum kao u uvodu, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, odbačena je kao nedopuštena žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: JN-OP-41-29/2019 od 23.08.2019. godine, u postupku javne nabavke „izmještanje dalekovoda 220 Kv U krugu TE Tuzla, radi izgradnje bloka 7 TE Tuzla," ugovornog organa Elektroprijenos BiH a.d. Banja Luka, zbog nedostatka aktivne legitimacije. Stavom 2. određeno je da će se izvršiti povrat naknade uplaćene za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM na osnovu posebnog rješenja.

Tužitelj je protiv osporenog akta pokrenuo upravni spor, zbog povreda odredbi Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešne primjene pravila upravnog postupka. Tužitelj u tužbi ističe da izabrani ponuđač mora ispunjavati sve uslove u momentu dostavljanja ponude, u protivnom će se smatrati da je dao lažnu izjavu iz člana 45. Zakona, te da, ukoliko ponudu dostavlja grupa ponuđača, svaki član grupe mora ispunjavati uslove u pogledu lične sposobnosti i dokazi se dostavljaju za svakog člana gupre. Ističe da u konkretnom slučaju član konzorcija Energoinvest d.d. Sarajevo (Lider), nije dostavio potvrdu Suda BiH, kojom dokazuje da u krivičnom postupku nije izrečena pravnosnažna presuda, kojom je osuđen za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji za korupciju, prevaru I pranje novca pred Sudom BiH, te iz tih razloga smatra da izabrani ponuđač nije zadovoljio zahtjev iz TD u

pogledu lične sposobnosti. Dalje ističe u pogledu ekonomske sposobnosti da enormni gubici prikazani u bilansima uspjeha u poslednje tri godine izabranog ponuđača, ne mogu garantovati da će ponuđač biti finansijski sposoban da realizuje predmetnu nabavku. Dalje ističe da smatra da i u pogledu tačke 9.(tehničke specifikacija) TD, da izabrani ponuđač ne ispunjava uslove iz razloga detaljno obrazloženih u tužbi. Dalje ističe da je tuženi propustio da cijeni navode žalbe u pogledu ponude prvorangiranog ponuđača. Također ističe da je tuženi pogrešno primijenio odredbu člana 97. ZJN, osporavajući aktivnu legitimaciju tužitelju, obzirom da nije podnio valjanu ponudu. Dalje citira odredbu člana 97. ZJN, te ističe da je u konkretnom postupku javne nabavke učinio vjerovatnim da bi mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa. Zbog svega navedenog, predlaže da Sud BiH donese presudu, kojom se tužba uvažava, poništi osporeni zaključak i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložilo da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude, iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmetne stvari proizilazi da je ugovorni organ Elektroprijenos BiH a.d. Banja Luka, u postupku javne nabavke „izmještanje dalekovoda 220 Kv u krugu TE Tuzla, radi izgradnje bloka 7 TE Tuzla," donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: JN-OP-41-29/2019 od 23.08.2019.godine. Nezadovoljan navedenom odlukom, tužitelj je izjavio žalbu, osporavajući ponudu prvorangiranog ponuđača, koju je tuženi osporenim zaključkom odbacio kao nedopuštenu, zbog nedostatka aktivne legitimacije. Iz obrazloženja osporenog zaključka, proizilazi da je tuženi odlučio na takav način iz razloga što je ponuda tužitelja bila ocijenjena kao neprihvatljiva, a što tužitelj svojom žalbom i nije osporavao, pa je tuženi samim tim ocijenio da nije ispunio uvjete za pokretanje postupka pravne zaštite u predmetnom smislu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeni zaključak donesen je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Članom 97. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14,) propisano je da žalbu može podnijeti svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavki i koji učini vjerojatnim da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovoga Zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabavke.

U skladu sa citiranom odredbom, po ocjeni ovog upravnog vijeća, pravilno je tužena postupila, kada je osporenim zaključkom odbacila žalbu tužitelja iz razloga nedostatka aktivne legitimacije. Naime, ovo iz razloga što iz spisa predmeta proizilazi da tužitelj nije ponudio prihvatljivu ponudu, odnosno da je njegova ponuda ocijenjena

kao neprihvatljiva, a iz samog sadržaja žalbe, proizilazi da tužitelj tu činenicu nije osporavao u svojoj žalbi, već isključivo ponudu prvorangiranog ponuđača. Dakle, imajući u vidu navedeno, tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao postojanje pravnog interesa za izjavljivanje žalbe u smislu citirane odredbe člana 97. Zakona.

Ostali prigovori tužitelja nisu od značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Konačno, ovo vijeće cijeni da je osporeni zaključak donesen pravilnom primjenom materijalnog propisa i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.(„Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Citirana zakonska odredba propisuje da je drugostepeni organ dužan odgovoriti na sve navode iz žalbe žalitelja, te propisuje šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja tj. zaključka i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo